

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi Velikonočnih praznikov izide prihodnji list v torek 7. aprila 1885.

Bismarck in nemško dijaštvo.

Umevno je, ako dijaštvo Velike Nemčije obdaja Bismarcka zlasti po francosko-pruski vojni; umevno je pa tudi to, da nemško dijaštvo v sedanji dobi politikuje še v večji meri, potem ko je uganjalo vsake vrste politiko tudi pred ustvaritvijo sedanjega nemškega cesarstva. Politikovanje so nemški velikošolci podedovali iz prejšnjih časov, in jim je ta posel kaj prijeten še posebno zdaj, ko se je Velika Nemčija pospela do vrhunca, s katerega narekuje pote in meje drugim državam, celo takim, katere se prej za Nemce še zmenile neso. Da ni veliko-nemška politična slava ostala brez sledu glede na mišljenje tudi avstrijsko-nemških velikošolcev, se pa tudi ni čuditi v dobi, v kateri prevladuje narodnostni princip in v državi, kakor je Avstrija, v kateri uživajo Nemci največjo svobodo. Poleg tega zasajajo v avstrijsko-nemško dijaštvo pruskonemški duh naravnost oni profesorji, katere Avstrija od leta do leta kliče iz Velike Nemčije in tako veliko-nemške ideje avstrijska vlada tudi nehote celo sama utrjuje po naših vseučiliščih. K vsemu temu se pridružuje prikrito in neprikrito vse židovsko-nemško časopisje, s katerim se večina nemških zastopnikov našega državnega zbora popolnem identifikuje. Tako je podpora vzajemna, in kultus Bismarckov tudi mej avstrijsko-nemškim dijaštvom samo naravni na sledek vseh drugih vzrokov, ki delujejo na razširjanje tega duha s povečano močjo že zaradi tradicije nemških velih šol. Ako se tedaj tudi v Avstriji od časa do časa ponavljajo dijaški komersi Bismarcku na čast, so take pojave v posebnem slučaju, kakor je 70 letnica Bismarckova toliko umevniše, in volja za take pojave ostane nespremenjena, tudi ko bi jo tu pa tam na zunaj potlačila policijska roka, ki je v tem pogledu drugače jako mehka in prizanesljiva. Z zatiranjem zunanjih izrazov ne zatrejo duha, in se vladna politika jako slepi, dokler ne skrbi, da se v korenino ne zasadi pangermansko mišljenje.

Po tem takem je naravno, da se je Bismarckov sedemdesetletni dan bolj ali manj v obče praznoval tudi mej avstrijsko-nemškim dijaštvom, in

te dejanstvenosti ne more zabraniti nobena policijska moč, katera je onemogla glede na notranje hlepenje.

Pa nemško dijaštvo, bodi si z vseučilišč prusko-nemških ali pa avstro-ogerskih, dobiva za Bismarckov kultus posebne impulze celo od Bismarcka samega, in je poslednji ravno ta mesec ali nalašč ali pa po naključji dijaštvo utrjeval v dosedanjem političnem mišljenju. Židovsko-nemški listi, ki zagovarjajo v Avstriji Bismarckovo politiko, so najbrže nalašč pozabili dotične Bismarckove besede posebe položiti nemškim dijakom na srce; toliko vredniše je, da si jih zapomnijo ne samo slovanski dijaki, ampak vsi narodi, katerim je do tega, da se Avstrija, naša širša domovina, vzdrži.

Bilo je 14. marca letošnjega leta, ko je v državni zbornici v Berlinu neki Hammer izrekel željo, da bi Bismarck svoje delo dovršil s tem, da bi dognal pragmatisko sankcijo zveze z avstrijsko krono, in pa da bi napravil mir z Rimom. Istega dne in v isti seji je Bismarck mej daljšim govorom izustil tudi te-le stavke: „... Kar me spodbuja, to so znamenja na naši sedaj rastoči generaciji. (Prav dobro! dobro! na desnici). V naši mladini je popolnem drugačen naroden vzlet (Schwung) in veliko boljši razum političnega življenja, nego v vseh mojih sovrstnikih po starosti, ki so prodrli skozi l. 1847 in 1848 neizogibno s frakcijskim in strankarskim duhom, in katerega ne morejo otresti s svoje kože. Dajte, da mi pomrjemo, potem bote videi, kako Nemčija zacvete (veselost). Mi smo zahipno zadržek nacionalnega razvoja, ne samo jaz, kakor meni poslanec Richter; jaz mislim celo... nas vse razgreva še preveč bojna jeza strankarstva. Mi verujemo še v velikost strank, v pomen dogodkov, če pristopi kdo k tej ali oni stranki, če si tu pa tam priborimo volitveno zmago z glasovanjem. Kak triumf napolnjuje potem naše srce, in tudi moje ni izvzeto; kajti tudi jaz se veselim, kakor otrok. Ali jaz zaupam v nemški narod in izrekoma v mladino, v sedaj studujočo mladino, v mladino, katera se uči podutisive velike dobe, katero je inavguroval (pričel) naš cesar na čelu svoje vojne — jaz imam tedaj zaupanje v to mladino, katera se bo z zaničevanjem ozirala na sedanjo politiko, na partikularizem 10 ali 12 frakcij, katere se tukaj bojujejo. To je moja nada,

s katero mirno umrjem (Dobro! na desnici).“ — Ti stavki sami na sebi izražajo mnogo, mnogo, in se dajo porabiti v mnogočem tudi za avstrijsko politiko, katero bi Bismarck obsojal zaradi frakcijskega in strankarskega duha še bolj po pravici, nego nemški partikularizem, ki je kljub razjednosti vendar jedin gledé na pospeševanje velikonemške jednote, in bi isti Bismarck pomiloval žalostno, bolj ali manj separatistično delovanje slovanskih politikov v Avstriji. Kako obsodbo — ko bi se mu sploh vredno zdelo spregovoriti o našem slovenskem pritlikovstvu — bi še le izrekel o onih naših slovanskih politikaših, kateri hočejo vsako itak razdrobljeno slovensko pokrajino posebe obdati s kitajskimi zidovi!

Ali to samo mimogrede. Bismarck ima tedaj poslednjo, pa trdno tolažbo v velikošolski mladini sedanjega rodu, torej on brezpogojno odobrava njeno politikovanje, in kaj upa on od te zanj toliko nade polne mladine? Ako še sebe prišteva v vrsto malenkostne politike, ko je vendar bistveno partikularizem vsaj formalno zatrl ter zlil v velikonemško cesarstvo novejšega kroja, potem ima gotovo pred očmi še nadaljnje razširjenje velikonemških mej. Mladina, na utise, katere se on sklicuje od leta 1870 hrepeni tedaj, da bi ustvarila Pangermanijo, za kakeršno se je že istega leta 1870 navduševala, in bi jo bila tudi ustvarila, ko bi tudi Bismarckova mogočnost ne bila našla mej v drugih zaprekah. Bismarck torej ne pričakuje več, da bi še on sam pomagal izvršiti, za kar si je ustvarila velikonemška mladina svoje obzorje 1870, pač pa se nadeja, da ista mladina stopi na poprišče za dejansko izvršbo, ko odstopi on z drugimi sovrstniki dosedanje politike. Najprej je bilo tedaj treba, notranje dele zjediniti, in s to združbo in s povečanimi ideali velikonemške mladine bo še le možno narodno-politični ideal dejanski uresničiti. Zares velika naloga sedanje učeče se velikošolske nemške mladine!

Pomenljivo pri vsem tem je tudi to, da je Bismarck v isti seji naravnost staro željo razkril, po colni uniji in trdni zvezi z Avstrijo, in da so mu jedine zapreke v tem pogledu tetranski in onostranski državni zbori avstrijski. Nemška velikošolska mladina pa iz tega direktno posnemlje, po kakem idealu jej je hrepeneti, in je že davno umela vrednost prijateljstva s Schönererjem, največim po-

LISTEK.

Letniško pismo.

Znate li, gospodine uredniče, kaj je to: letniško pismo? Dvojim, zelo dvojim, da bi znali, kajti, kolikor jaz vem, pripadate noriškim Slovincem, dočim je napominani pojem lasten le Slovincem panonskim in tem osobito le na murskem polji. „Letnice, letniška nedelja“ zove se pri nas, tam doli okolu vinorodnega Ljutomera, Velika noč. Saj pa v nas tudi ne poznamo piruhov, ampak le „pisanke“, in dobro je to, kajti kako neprijetno bi bilo, ko bi mi Slovenci, razkosani na toliko upravnih skupin, imeli samo jeden izraz za Veliko noč! Tako pa imamo na izbér: „Letnice“, „Vuzem“ in „Veliko noč“, piruhe in pisanke, vrhu tega pa imamo še pesebni „sport“, da se ločimo v noriške in panonske Slovence, v prožne in neprožne, v hribovce in dolince in, če pojde tako dalje, razcepili se bomo v same atome:

Kakor sem vesel, da so „Letnice“ naše, pri nas doma, da so najstarejši izraz izmej omenjenih,

me vendar zona obhaja, ko gledam letos na narodno velikonočno mizo. Vse prazno. Ni je videti okusne politiške potvice, niti mastnega pleča in pečenega kozliča, še slavne „kranjske klobase“ ni drugzega nego gola „špilja“. Le hrena, hrena, tega je v ozbilji, nam pa, ki ga moramo duhati, nam silijo solze v oko. Noriški Slovinci nemajo piruhov, panonski pa ne priljubljenih pisank, požirati nam je samo želje in hrepenenja, in kaj bi ne, saj je Slovincu grlo gladko.

A tudi drugod nemajo posebno veselih praznikov. Francozom na primer se v Tonkingu jako slabo godi. Jaz pa bi si vendar temeljito premišljal, predno bi je miloval. Znam, da so duhoviti, blagosrčen narod, a sami hoteli so tako. Kdor tega ne veruje, potrudi naj se ter čita naj jednega naših dnevnikov 71. letošnjo številko. Ondu bode mej brzojvankami čital: „Negrier pravi, da se prav nič ne boji, če bi morali Francozi tudi teči; da, še le na dobro bijim to bilo...“ Bože moj, ako je za Francoze dobro, da tekó, slobodno jim, kdo bi jih še miloval? Volenti non fit injuria. Čim bolj jih tepo, tem večja bode radost

v njih, vsaj po omenjenega dnevnika brzojavnem poročilu, katero se pa nikjer drugej ni čitalo. Bržkone bil je to „Specialtelegram“.

Specijalitete pa so dandanes v modi. Vsakdo hoče kaj posebnega, vsakdo odlikoval bi se rad mimo svojih vrstnikov. Ako ni drugače, napiše ti izvirno novelo iz Črnogore, pripoveduje ti, kako je Črnogorska Milica za kolovratom sedela in predla, kako se jej je „nov potok solza“ udril po lici in drugih takih izvirnostij brez konca in kraja. Takemu pisatelju se originalnost pač odrekati ne more, kajti Črnogorka s kolovratom je gotovo izvirna slika, katere niti Jaroslav Čermak z bistrim svojim okom zagledal ni. Takemu pisatelju bi se pa tudi moralo svetovati, da v bodoče svoje „izvirne“ novele uprizarja na skalnatem Krasu, ondud bode neusahljivi „novi potoki solza“ jako dobro došli in nikdo se ne bode več pritoževal, da vode ni. Korist v narodno-gospodarskem oziru pa bode neizmerna:

Jednako originalen je pesnik, ki je nedavno pod naslovom „Lira in cvetje“ poslal nekoliko duševnih proizvodov svojih mej slovenski svet. Res da je dan danes zavlada bolj realistična mér mej

speševalcem Bismarckovih idej v Avstriji. Tudi gledé na dijaštvo je popolnem soglasje mej Bismarckom in Schönererjem; oba se dijaštvu dobrikata, in obema izkazuje isto dijaštvo največo zvestobo in časti.

Bismarck in njegovi avstrijski pristaši pošte- vajo tedaj politikovanje velikošolske mladine z naj- večim merilom narodne politike. Kar velja pa za Bismarcka, bi moralo veljati tudi za avstrijsko zu- nanjo in notranjo veliko politiko. Ako se torej Bis- marck boji malenkostnih ali celo napačnih in škod-ljivih nazorov pri mladini gledé na konečne cilje velikonemške politike, mora ista bojazen iz istih uzrokov opravičena biti tudi za skupno avstrijsko politiko, in ako se Bismarck srečnega šteje, da se nemška velikošolska mladina navdušuje in utrjuje v zmislu pangermanske politike, bi morala prava avstrijska politika skrbeti, da se tudi v velikošolski mladini avstrijskih vseučilišč vzraja ono mišljenje in hrepenenje, katero jedino more Avstriji koristiti. Bismarck sam bi bil prvi, kateri bi izgovore, češ, da ideali mladini se razprše v poznejšem življenji v indiferentno filisterstvo, z vso odločnostjo zavrnil; saj on jasno izraža upanje, da ideali, zajeti po utisih od leta 1870, bodo pozneje uresničevali, če- sar ni mogel on s svojimi vrstniki do cela popo- niti. Tedaj taki izgovori so brez vsake veljave tudi za Avstrijo, in vendar s kako popustljivostjo gle- dajo naši državniki na vzgojo političnega mišljenja ravno pri nemški velikošolski mladini. Bismarck bi moral biti vendar učitelj Avstriji tudi za to, kar je on z mislijo in voljo Veliki Nemčiji.

France Podgornik.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 4. aprila.

Poljski poslanci so neki jako nevoljni, da državni zbor ni rešil v tem zasedanju predloge o urejenji galiških rek. Nekateri neki nikakor ne gredo več po Veliki noči v državni zbor, ko bi ta še nadaljeval svoje zasedanje. Misli se, da bode vsled tega vlada po Veliki noči takoj zaključila zborovanje. „Czas“ trdi, da se bode državni zbor zaključil brez prestolnega govora.

15. t. m. bode se pred **upravnim so- diščem** obravnavala pritožba Liberškega mesta proti nekeji odločbi českega deželnega zbora o je- zikovnem vprašanju. Zdravnik dr. Vaclav Šamanek predložil je Liberškemu mestnemu magistratu ne- katera poudila o zdravljenji bolnikov v češčini. To je pa razdražilo mestni magistrat in zaukazal je dotičnemu zdravniku, da se pri tacihi priložnostih ima posluževati nemščine, ker je ta jedini uradni jezik pri magistratu. Dr. Šamanek pa s to odločbo ni bil zadovoljen in pritožil se je na mestni zbor in ko ta pritožba ni imela vspeha, pa na deželni odbor, kateri mu je dal prav. Liberške mestne očete pa je to jako razdražilo in pritožili so se pri uprav- nem sodišči, češ, deželni odbor je prestopil svojo kompetenco, ker po občinskem redu proti sklepom Praškega in Liberškega magistrata ni nobene in- stance. Radi bi namreč, da bi se proti magistrat- nim sklepom nikdo ne mogel nikamor pritoževati, kajti potem bi českim občanom pri mestnih urad h lahko svojevoljno kratili jezikovno pravo. Iz te pri- tožbe zopet vidimo, kako Nemci sovražijo vse, kar je českega. Sporazumljenja v jezikovnih zadevah še ni tako hitro pričakovati, naj vlada na Dunaji še tako spravljivo ministerstvo.

pesniki raznih evropskih narodov, a pesnik naš sega vendar nekoliko predaleč. Za poskušnjo le nekoliko stihov:

„In graščak, gospod Silava,
Ta izkušena je glava:
Silen meč na strani nosi,
Ma'lo pije, zmerno kosi;
Kdaj zapleše — toda s Turki
Na krvavem polji v surki.“

Ko bi hotel razmišljavati, kako koristno je človeku, ki malo pije in zmerno kosi, ki hodi v surki na krvavo polje, potem bi skoro prišel do zaključka, da „V neskončnost prehaja miselj- ska nit“ in konec bil bi: „Štrbonk razpeni morja plan“, predno bi še utegnil ugibati, kak- šen je bil „menu“ gospoda Silave kosilu in kateri krojač mu je skrojil junaško surko.

Zatoraj opozarjam prijatelje slovenske knjige na ta leposlovni proizvod. Ako jim ne bode povsem po godu, brez zabave vendar ne bode, čitanje bode primerno letošnjim političnim pisankam, in to je tudi nekaj.

Kaj se hoče? Vtipi se ne pobirajo, kjer si bodi. Največ je neprostovoljnih. Tako na primer sem zadnjič pod Tivoli čul dosti dober vtip. Ondu je namreč postavljen cirkus, ki se je naznanjal v

Predvčeraj je **česki** državni poslanec dr. Tro- jan praznoval svojo sedemdesetletnico. Dr. Trojan je najstarejši česki državni poslanec, in razen dr. Smolke sploh najstarejši državni poslanec. Dr. Trojan ima velike zasluge za probujenje českega naroda. Že pred 1848 je deloval za česki narod in potem se je udeleževal vsega političnega narodnega gibanja. Ta mož pripada tako imenovane mladomeske stranki in se je do sedaj vedno potegoval za svobodna načela.

Vnanje države.

Vsekako je jako pomenljivo, da **ruski** listi kaj malo omenjajo Bismarckovo sedemdesetletnico. To kaže, da se javno mnenje v Rusiji vedno bolj obrača od Nemčije. Vedno bolj se uriva prepričanje, da nemško prijateljstvo ni koristno, ampak škod-ljivo Rusiji in vsemu slovanstvu.

Bolgarski minister notranjih zadev je pi- sal nekemu svojemu političnemu prijatelju pismo, v kojem je jako nepovoljno kritikoval delovanje mi- nisterskega predsednika. To pismo je pa prišlo opo- ziciji v roko in objavili so je njeni listi. Vsled tega dal je minister notranjih zadev svojo odstavko. — Kakor smo že povedali, bode Metodova slavnost v Srbiji imela le cerkveni značaj, drugače pa v Bol- gariji. Tam mislijo prirediti pravo narodno slavnost. Dotični odbor, ki je pod pokroviteljstvom kneza samega, imel je nedavno slovesno sejo v knežji palači in določil program. 6. aprila po pravoslav- nem koledarji v dan tisočletnice Metodove smrti bode se po vseh bolgarskih mestih in selih veliko slavje. Vse javne šole in uradi bodo ta dan zaprti. Posebno lepa bode slavnost v Preslavu, kjer sta slovanska apostela krstila bolgarsko vladarsko ro- dino. Tam bodo tedaj položili temeljni kamen cer- kvi, ki se bode sezidala na čast Cirilu in Metodu. V vseh okrajih ustanovile se bode Ciril- in Meto- dove knjižnice za učitelje in učence, za kar se bode vsakemu okraju dovolilo 200 frankov iz slavnostnega zaklada. Dalje se bode životopis teh dveh svetnikov tiskal v 20.000 izvodih in razdelil mej narod. V vseh bolgarskih šolah bodo napravili podobe sv. Cirila in Metoda; v spomin na to slavje bodo pred vsako učilnico v prisotnosti duhovščine in učiteljev posadili 12 dreves. Vlada bode ustanovila dve Ciril- in Metodovi ustanovi, jedno za duhovce, drugo za jezikovne študije. Program slavja v Sredci, ki bode trajalo tri dni, ima poleg čisto cerkvenih obredov sledeče določbe: Na predvečer 6. aprila se bode celo noč pelo po vseh cerkvah. 6. aprila bode po božji službi spreved od cerkve k narodnemu se- branju. Tega spreveda se udeležo vsi uradniki in mestni zastopniki ter vojaštvo. V sobani narodnega sebranja bode se mej streljanjem topov pela za- hvalna pesem. Potem bodeta pa knez in odposlanec eksarha govorila. O poludne bode velik obed v so- bani narodnega sebranja. Zvečer pa mesto lepó raz- svetljeno. 7. aprila bode knez ogledaval vojaščino, potem se bode pa moštvo vsake stotnije slavno- stno pogostilo. Ravno isti dan bode v Sredci pri- redili tamošnji gimnazijci svojo slavnost in slavno- stni odbor je za to slavnost odločil 2000 frankov. 8. aprila se konča slavnost z literarno soarejo, kojo prirede v gimnazijskem poslopji profesorji in lete- rarno društvo. K tej slavnosti so se v Sredec po- vabili zastopniki vseh občin Bolgarske in Vzhod- nje Rumelije. Vsaka občina, ki ima nad 500 pre- bivalcev, pošlje dva zastopnika.

Okrog Mantove so nastali baje resni nemiri mej kmetiskim prebivalstvom. Povod tem nemirom je pomanjkanje, zlasti pa napačne agrarne razmere v Italiji. Izgredniki so že napravili mnogo škode po posestvih vlastelinov. V mnogih vinogradih so posekali trte, pa tudi več živine pokončali. Vo- jaščina je odposlana, da naredi mir. Ti nemiri so pa tudi opomin na italijanske državnike, da naj se ne obotavljajo z rešenjem agrarnega vprašanja.

posebnih plakatih z napisom: „See of Land“. Meš- čan, stoječ s svojo obitelji pred nabitkom, premišlja, naposled pa ves razjarjen reče svoji lepši polovici: „Vrag vedi, jaz znam vendar francoski, a tega ne umejem!“

Še jedno. Dnevnik slovenski, ki je priobčil spredaj omenjeno brzovjavo, kako Francozi hrepené po izdatnem tepeškanji, pisal je nedavno, da je mestni zastop Ljubljanski gosp. Š. izvolil v **c. kr.** deželni zbor. Ne glede na to, da bi vsled tega nastala vratolomna prekucija v našem volinem redu, je omenjena notica jako hudomušna, zlasti „c. kr.“ je izredno satiričen. Pa nekaj že mora biti na tem, kajti ugovarjal ni nihče.

In tako ste se preverili, da tudi za štirideset- danskega posta nesta v dimniku visela godčevska trobenta in bas, ampak da se je kolikor toliko skr- belo za humor in za smeh, ki tako blagodejno pre- rahljava jetra in ledice.

Dal Bog, da se ohrani ta humor tudi čez praz- niki! Potem mi bode možno za piruhe ali pa za pisanke poslati Vam novo letniško pismo. Dotlej pa zdravstvujte in naj Vam dobro tekne „aleluja“!

Div.

Francozi še nima nove vlade. Freycinet sestavil je že bil novo ministerstvo, pa najedenk at sta mu dva nova ministra, ki sta bila vzeta iz Union républicaine, naznanila, da ne vsprejmeta portfeljev. Iz tega je Freycinet sklepal, da bi ga Union republicaine ne podpirala, in zato se je že odpovedal sestavljenju vlade. Sedaj bode pa Grevy moral iskati koga družega, da sestavi ministerstvo. — Več časnikov zagotavlja, da je mir s Kitajem že bil skoro sklenen. Kitaj je vsprejel predloge Ferry-jeve. Samo to zadržuje sklepanje miru, da sedaj Francija nema nikake vlade. Francozi in Ki- tajci so se namreč sporazumeli, da se po sledečih predpogojih sklene mir: 1. Kitajci izpraznijo Ton- king; 2. Francozi ostanejo na Formozi, dokler se ne izvede mirovna pogodba; 3. Francija ne zahteva nikake odškodnine; 4. dovolijo se razne industrijalne in trgovske koristi Francozom. Francija pa sedaj nema nobene vlade, da bi podpisala te predpogoje in nadaljevala pogajanja za mir.

Ruski odgovor je neki zadovoljil **Angleže**. Rusija je privolila neki, da se določi nek neutralni pas mej Afganistanom in ruskim ozemljem. Samo da severna meja ne sme biti na severu od Šin-Tepe, Heri-Ruda in Sariyazija, južna pa ne bolj na jugu, kakor je Kara-Zelias in Chaman-i-Baid. Mejna ko- misija kmalu začne svoje delo. Rusija bo baje po takem urejenji meje zopet pridobila nekaj azijskega ozemlja.

Dopisi.

Iz Ptuj 3. aprila [Izv. dop.] Kdor se ne pase o svoji osebnosti in ne piha okoli sebe, ko da bi bilo vse to prav, kar je on izumil in naredil, ta vselej nekake bojazljivo pričakuje občne sodbe o svojih delih. Najidealniši pesniki, najspretnjejši pisatelji, najženjalniši dramatik zaupali si neso že naprej, da bodo njih novi proizvodi dopadali, če so morda tudi že skusili, da splošno ugajajo njih dela. In pri vseh takih duševnih velikanih pokazalo se je res, da pač ni vselej bilo čisto zlato, kar so po- dali svetu.

Nekako tako dvojili so tudi osnovalci „Slov. pe skega društva“, bode-li ideja vsprejeta po občni stvu izpeljiva in oživljiva se postala plodonosna.

Poslala so se pravila v svet in mnogobrojna udeležitev, vedno rastoče število podpornih in izvršu- jočih društvenikov — broji se jih že nad dve stotini — kaže na veselje stvarnikom, da njih idela postaja meso in kri in da ne bode ostala fantazmagorija, kar bi se bilo lahko pripetilo, kajti ni vse čisto zlato, kar pride v svet — da pa je naša ideja čisto zlato, pokazalo je slov. občinstvo.

Prej kakor je vspomlad prerodila naravo, pre- grnila jo z zeleno preprogo, prej pognalo je slov. pevsko društvo obilega cvetja, pa saj je lahko, ker po vseh krajih mile naše nam Slovenije ima v po- verjenikih krepkih vej in vejic, ter se v svoji mar- livosti posebno odlikujejo poverjeniki v Celji, Sla- tini, Celovci, Gradci, Ljubljani. Društvu bode lahko prebiti tudi kakšno nevihto, ker ima še sedaj trd- nih vrhov v svojih ustanovnikih, mej katere je pred kratkim stopil iskren domoljub, gospod dr. Sernec v Celji.

Res pišejo od nekaterih pustih planot še mer- zle sapce, res pada v nižjih krajih še gosta slana, preteč posušiti in pomoriti obilo cvetje „Slov. pev- skega društva“, da nekatere vejice so vsled nas- protnikov ostale mrtve, ter čakajo nove vigredi, da bodo ozelenele, če se deblo prej ne posuši.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Štirinajsto poglavje.

Vanitas vanitatum.

(Dalje.)

Potem, očka, me bodo izvolili za zastopnika tu v državi Massachusettski in pozneje postanem starešina.

In potem?

Potem, očka, bodem zastopnik v skupnem državnem zboru in pozneje zavezni starešina.

In potem?

Potem, očka, bodem minister, kot g. Seward, ali če se mi posreči, državni predsednik, kakor g. Lincoln.

In potem? vsliknil sem, bodeš nedvomno prišel na mesto Lucifra, kajti prešinja te prav vražja čestihlepnost in ošabnost.

Očka, odvrnil je otrok, vznemirjen po mojej gorečnosti, vsi moji tovariši delajo kot jaz. Naši učitelji so nam zmeraj rekali, da smo nada domo- vine, in da republika trebuje nas. Stopiti v poli- tično življenje, je dolžnost, ne pa čestihlepnost. Svojej

Zato treba zabraniti tako nezgodo in pridno prilivati drevescu, kar je mogoče vsakemu, kjer koli bivajočemu posamičniku, katerega stanu koli si bodi — ne izvzemši dijakov, posebno pa poverjenikom po raznih krajih, ki se prosijo, da naj urno naznanijo vspehe svoje delavnosti, da ne bode sitnosti in zakasnil pri razpošiljanji pesnij.

Odbor je namreč v svoji zadnji seji sklenil, da bode 8. septembra t. l. v Celji prva nabira plodu, katerega ima obroditi slov. pevsko društvo, ki more v svojem prvem letu obroditi le navadni sad, ki pa mora po svoji popolnosti in veličastnosti presenečno uplivati na vsakatega, ki ga bode užival. Prednašati se imajo pesmi: „Mi vstajamo“ dr. B. Ipayca, Foersterjeva „Slava Slovincem“ in „Sokolska“, Nedvedova „Zvezna“, Slovenec sem“ dra. G. Ipayca in kot mešana zbor F. S. Vilharjeva „Bodi zdrava domovina“, pa Jenkova „Tiha luna“.

Druge točke programa, kakor samospevi, čveterospevi ali sviranje na posamične instrumente, bodo se uredile po sedaj še ne popolnem znanih sodelujočih, vsekako pa le najizborniših močeh.

Da se bode program izvel dovršeno, porok nam je za glasbo uneti, občno priljubljeni društveni predsednik, naš g. Stanko Pirnat, ki je za sedaj, ko gmotne razmere še ne dopuščajo stalnega vodje, prevzel mesto kapelnika v našem društvu.

H koncu naj narodno občinstvo blagovoli še jedenkrat vsprejeti nekoliko besedi v razjasnilo, kaj je pravi smoter Slov. pevskemu društvu.

Štajerski Slovenci, rekel bi so „kat eksohen“ pevajoč rod, goreč za glasbo in hlepeč po muzikalnem užitku. V vsakem kotičku se zbirajo čestilci muze Polihymnije, da ji darujejo po svojih skromnih močeh in si v petji hladijo vročino vsakdanjih skrbij. Pa kaj se da doseči v malih krogih? Življenja vezi odtegnejo jedno samo moč takemu muzikalnemu krogu in družvice razpade. Vaditi se in dostojno proizvajati je mogoče le lahkih, kratkih glasbenih umotvorov, kaj večega, kakor so „Kdo je mar?“, „Na Preširnovem domu“, celo Nedvedovega „Popotnika“ štajerski Slovenci ne morejo slišati v dovršeni obliki drugače, kakor če romajo tja, kjer se kaj tacega priredi. Take slavnosti vršijo se pa vse le slučajno, pri tem ko slovensko pevsko društvo namerava redno podajati po muzika nem razveseljevanji hlepečemu občinstvu potrebne duševne hrane in še nam živijo Nedvedi, Foersterji, Jenki, Ipayci in drugi, ki bodo, uvažajoč težnje slovenskega pevskega društva, razveselili slovenski narod z novimi mogočnimi skladbami.

Da se pri vsem tem vsak sposoben društvenik uri na muzikalnem polji, to je k vsemu le še navrhek za jako nizko vračilo.

Dosedanja skušnja pa nam kaže, da se bode podpiral štajerski Sloven tudi od vseh drugih slovenskih pokrajin v svojem napomenitem podvzetji — in ne bodo se varali predragi nam brati, da neso podpirali zaman Štajerca — Slovence v njegovem početji. Tako hoče se utelesiti društveno gaslo:

Uk naš: pesem prava;
Up: jedina Slava!

domovini pa služi najbolje oni državljani, ki pride najvišje.

Oh! vi neverniki, neverniki! vskliknil sem; zopet smo zašli v pohujšljive zmote atenske in rimske. Prva dolžnost kristijanu, dragi gospod, je biti ponižnemu, ogibati se politike, nikdar vtikati se v javne zadeve svoje domovine, razven če ga višja gosposka k temu sili.

Očka, tega nas ne uče na prižnici. Zadnjo nedeljo imenovali so nam papeža, mislim Pija VII., ki je rekel, res še kot škof: Bodite dobri kristijani, potem bodete tudi dobri republikanci. Vse naše svoboščine izvirajo iz evangelija. Ponavljajo nam brez prenehanja, da naravnstveni nauk Kristov vodi naravnost k ljudovladstvu, to je k bratovski enakosti in k spoštovanju najnižjega človeka. Ljubite se mej seboj, to se pač pravi, močnejši naj slabotnejšega podpira s premoženjem, s svetom in udanostjo.

Prijemši Henrika za roko, rekel sem mu:

Ubogi otrok, norost tvojih učiteljev te je zaslepila. Glej, kam vodi ljudovladstvo!

Pred nama je počasi korakal mož v lesenem toku. Na tem hodečem stebru za oglese bilo je zapisano z debelimi črkami:

Domače stvari.

— (P. n. volilcem Ljubljanskim.) Shod volilcev II. razreda je v nedeljo 5. t. m. ob 11. uri dopoldne v čitalnični dvorani. Shod volilcev II. razreda je v ponedeljek 6. t. m. ob 11. uri v čitalnični dvorani. Shod volilcev I. razreda bode v 12. dan t. m.

— (Umrl) je včeraj zvečer gosp. dr. Emil vitez Stöckl, c. kr. vladni svetnik, vitez Fran Josipovega reda in načelnik strelskega društva Ljubljanskega, v 61. letu svoje dobe.

— (Slikarije za Rudolfinum), katere je imel izvršiti ranjki slikar Wolf, izročil je deželni odbor našima domačima slikarjema Ivanu in Juriju Šubicu. Izdelala bosta štiri slike na platno za strop nad glavnimi stopnicami. Strop v vežah pa bosta slikala „al fresco“.

— (Posnemanja vredno.) Gg. Marko Došan in Škender Toplak, trgovca v Koprivnici, zavarovala sta po 500 gld. svoje življenje „Matici Hrvatski“ na korist.

— (Z Reke) se poroča: Redni profesorji na naši nadgimnaziji morajo biti popolnem zmožni italijanskega jezika. Naučno ministerstvo ogersko odredilo je, da morajo profesorski kandidati, želeč mesta na tej gimnaziji, poprej napraviti izpit pred izpraševalno komisijo v Budimpešti o italijanskem jeziku in slovstveni zgodovini italijanski.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) donša v svojej 4. številki naslednjo vsebino: Delaj zjutraj, vzpomladi, v mladosti. Pesen. F. Krek. — Oče nas, kateri si v nebesih. Gledališka igra v jednom dejanji. Spisala Roza Kosova. — Otroci, molite za stariše Fr. Krmar. — Deklica in lastavica. J. K. — Minka in mačka. S podobo. — Penično gnezdo. Al. Ž. — d. — č. — Smrt. (Bolgarska pripovedka.) H. Podkrajšek. — Volk in koza (Basen. Vrčević.) — Isl. — Zaklad. (Narodna pripovedka.) J. Volkov. — Volk in človek. (Basen). Po Grimmu prel. F. H. — Pomagaj si sam. Tone iz gošče. — Vrčeva priloga: Hrepenenje po domovini. Fr. Savinjski — Dunaj 1683. leta. P. F. H. — Tujozemske živali. — Gašparjeve zabave. — Listje in cvetje. Računske naloge, zabavne naloge, vzpomladanska pesem, droptine, kratkočasnice itd. — Ta „Vrčeva“ številka ima zopet pol pôle priloge, tedaj 24 strani berila na lepem gladkem papirji; podobe ima štiri, ki so vse tako lepe, kakor se nahajajo po najlepših nemških listih, pisanih za mladino. „Vrtec“ napreduje z vsakim listom in mi ga zopet priporočamo prav živo vsem prijateljem naše slovenske mladine. Kdor koli premore, naj si ga naroči in, če nima sam otrok, naj ga daruje šolske knjižnici ali pa kakemu pridnemu učencu ali učenki, izvestno bode s tem mnogo dobrega storil. Vrtec stoji za vse leto 2 gld. 60 kr.; za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (V Savo skočil) je pretekli tork 45-letni Alojzij Pintar, čevljar v Kranji. Nesrečnež je gotovo zblaznel. Trupla neso še našli.

— (Žavski pevci in diletantje) priredijo dne 12. aprila 1885. l. v gostilni „Pri zlati kroni“ v Žavci veselico v korist uboge šolske mladine v Žavci. — Spored: 1. Pesen: „Lepa naša

Ris.

Demokratski dnevnik.

Meščani!

Varujte se spletkarjev in bebecv!!

Green } ali odkrita smešna trojica.
Smith }
Humbag }

Dajte mi „Risa“, rekel sem prodajalcu časopisov.

Tu je, gospodine, odvrnil mi je človek s smešnim glasom; a če se hočete močno smijati, čitati morate „Solnce“ ali pa „Tribuno“, tam bodele še le videli, kako dobro bičajo to trojico.

„Ris“ mi je zadostoval; pogledam v gnusni list. Greena so olikano zbadali, Humbagu pravili surove resnice; a mene, veliki Bog, kako so mene obdelovali? Kake laži! Kake razžalitve! Kaka gnusoba!

Zmečkal sem zanikerni list ter mislil vreči v blato, jedino primerni mu prostor, ko na hišnem pragu naletim radostno obličje nesramno smehljajočega se Humbaga.

(Dalje prih.)

domovina“. Uredil V. Lichtenegger. — 2. Deklamacija: „Domovini“. Zložil S. Gregorčič. — 3. Pesen: „Bodi zdrava!“ Napev dr. B. Ipayce. — 4. „Blaznica v prvem nadstropji“. Vesela igra v jednom dejanji. — 5. Pesen: „Petelinčkova ženitev“. Napev A. Hajdrih-ov. — 6. Pesen: „Prošnja“. Napev J. Fabian-ov. — 7. Pesen: „Sokolska“. Napev A. Foerster-jev. — 8. Ples. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Ustopnina 40 kr. — Svirala bode Šmarijska godba. — Preplače se hvaležno sprejmejo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 4. aprila. Kriza traja še dalje. Razne kombinacije so se razdrle. Včeraj prevzel je Constans sestavo novega kabineta.

Charleroi 4. aprila. V premogovih jamah v Marcinelle uneli so se jamski plinovi. Eksplozija ubila je osemnajst delavcev.

Budimpešta 3. aprila. Nekdanji ogerski dvorni kancelar grof Forgach je umrl.

Pariz 3. aprila. General Boulanger, dosedaj v Tunisu, prevzame poveljništvo v Tonkingu.

Pariz 3. aprila. Briere brzjavlja: Boj v 28. dan marca in umikanje v Langson nazaj stalo nas je samo pet mrtvih in štirideset ranjenih.

Časopis „Temps“ potrjuje vest, da hoče Kitaj navzlic Langsonske afere vsprejeti mirovne pogoje.

Razne vesti.

* (Prevažanje suhega ovočja v Ameriko.) Izmej različnega blaga kar se ga iz Avstrije v Ameriko prevažja, pripada posušenemu ovočju prvo mesto. Po statističnem poročilu prepeljalo se je leta 1882 iz našega cesarstva v Ameriko za 8.7 milijonov dolarjev tega blaga. Leta 1881 le za 7.5 milijonov dolarjev. Trst sam odposlal je za 1.3 milij. dolarjev, Pešta pa za 0.4 milijona dolarjev.

* (Bizantinizem v Prusiji.) Povodom sedemdesetletnice Bismarkove dobi je tudi „Tiras“ poznat pod imenom „Reichshund“ mnogo daril, kakor dragocene ogrljake, zofo z odejo. Nekdo posvetil je kancelarjevemu psu celo nekoliko vrst v vezani besedi.

* (Zdravnikom) ponuja se prilika, pridobiti si znatno premoženje. Maharaja Holkar v Indiji leži že dolgo let bolan za boleznijo, katere nihče ozdraviti ne ve. Oznani je, da izplača 24.000 rupij, to je blizu 48.000 mark, tistemu, ki bi ga ozdravil.

* („O mein lieber Augustin, alles ist hin!“) Iz Klosterneuburga se 31. m. m. piše: Včeraj zvečer ustrelil se je na pokopališču v gornjem mestu 21letni mlinarski pomočnik Avgustin Schäfer v srce in na lici mesta obležal mrtev. Ta samomor je prav za prav čin same zanikernosti. Schäfer posedoval je nedavno po svoji materi 500 gld., katere je pa zapravil s svojo ljubinko na zabavnem potovanji po zeleni Štajerske. „Ko mi bo denarja zmankalo“, dejal je zapravljivec, „se pa ustrelim.“ Zaližbože bil je mladi zapravljivec in veseljak tudi mož beseda. Včeraj kupil si je za ostali denar še nov cilindar, šel tja in se ustrelil.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
3. aprila	7. zjutraj	732.23 mm.	4.0° C	sl. zah.	megla	1-20 mm.
	2. pop.	730.99 mm.	14.6° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	731.51 mm.	8.2° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 8.7°, za 0.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 4. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 75	kr.
Srebrna renta	83	20
Zlata renta	107	75
5% marcna renta	98	55
Akcije narodne banke	860	—
Kreditne akcije	293	25
London	124	20
Srebro	—	—
Napol.	9	80
C kr cekini	5	80
Nemške marke	60	60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	128
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107	75
Ogrska zlata renta 6%	98	15
5% papirna renta 5%	92	50
5% štajerske zemljišče odvez obliq.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obć avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	60
Prior. obliq. Elizabetine zapad. železnice	113	90
Prior. obliq. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	102
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	216

Javna zahvala.

Jaz se uljudno zahvaljujem gosp. Janezu Orli-
mlajemu, čevljarstvu mojstru iz Vipave, da mi je
skorje za 18 gld. tako dobro naredil, da so se mi v pet h
tednih popolnem pokvarili, in sicer tako, da sem jih moral
vreči proč.

Jaz ga torej kot prav dobrega in izurjenega mojstra
priporočam — toda samo bogatim — kajti revež bi mogel
v časih pol leta beračiti.

Za njegovo izvrstno delo mu pa še vošim vesele
praznike.

Vipava, 1. aprila 1885.

(189)

Filip Andlovic.

Št. 4305.

(158—3)

Razglas.

Pri ljubljanskem magistratu sta izpraznjena
dve mesti kranjskih invalidnih ustanov po 31 gld.
50 kr. na leto.

Prosilec za ti ustanovni mesti naj do dne
15. aprila t. l. pri podpisnem magistratu vlož
prošnje, katerim je pridejati:

1. krstni list;
2. potrdilo, da prositelj vsled vojaške službe
od 1. januarja 1848. leta naprej ni zmožen si kaj
prislužiti;
3. spričevalo, da je bil prositelj za čas voja-
škega službovanja, kakor tudi pozneje poštenega ob-
našanja; in
4. dokaz, da prositelj nema nikakega pre-
moženja, niti ne sorodnikov, kateri bi bili postavno
zavezani zanj skrbeti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 13. dan marca 1885.

Učenca,

starega 13—16 let, zmožnega slovenskega in nemškega je-
zika, vsprejme takoj v prodajalnico (172—3)

I. & G. Jelovšek na Vrhniki.

F. PERKO,

sobni slikar, Florijanske ulice h. št. 6,
se priporoča sl. občinstvu (175—2)

za slikanje sob

v Ljubljani in po deželi po nizkih cenah.
Pripravljene ima popolnem nove uzorce.

Semena

velikanske pese, detelje,
raznih trav in sočivja

prodaja sveža (109—5)

Peter Lassnik v Ljubljani.

MIHA KRAMARŠIČ,

Florijanske ulice hiš. šte. 22 v Ljubljani,
se priporoča

za slikanje sob, tabel in podob
za cerkvena bandera

po najnižjih cenah.

Pripravljene ima najnovejše in najkusejše
uzorce. (192—1)

Najstarejša kleparija v Ljubljani.

Stavbna in galanterijska kleparija in
kovinska tiskarna

F. S. NOLLI-ja

na Valvazorjevem trgu hiš. šte. 3 v Ljubljani

priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo blaga, obstoječo iz kuhin-
skega in hišnega orodja, kakor škarj in golod, svetilnic vsake vse.
tudi odsevnih svetilnic za izloge in kegljice, vrčev za olje in mleko ter šk o-
pilnic, kavovarov, korejev iz bele, medene ali bakrene ploščevine, kositarnih
čvar-grevnic, žlic in zajemalk, gladežev, toril za žolico in perčnih toril, liter-
skih mer vsake vrste itd. Prevezma vsa v njegovo stroko spadajoča dela iz
bele ploščevine, cinka, bakra, železa in pocinčevane železne ploščevine, kakor
tudi iz svinca. Prevezma vsa kleparska dela pri stavbah v in zunaj Ljub-
ljane, ravno tako tudi vse poprave in pleskanja zvonikov brez odrajanja
po kolikor mogoče nizkih cenah. (185—1)

Vse naročbe se izvrše po povedbi ali narisih. Za solidno delo in
dober material se jamči. Vnanja naročila se hitro in točno izvrše.

Ustanovljena leta 1835.

Svarilo!

Klatijo se po deželi po Kranjskem osebe, ki
se brez pooblastila izdajajo za agente moje tvrdke.
Pred takimi se svari! S spoštovanjem

J. J. Naglas.

(180—2)

izdelovalec pohištja v Ljubljani.

Izvrsten med

(garantiran pitance)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.),
škatlja 30 kr.,

se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti go-
tovi plači pri

OROSLAVU DOLENCU,

svečarji v Ljubljani. (152—7)

Zaradi selitve

prodam

(191—1)

vse moje pohištje, mej tem:

2 elegantni salonski garnituri, 2 veliki
zrcali 2 m. 9 c. visoki, preproge, 1 pisalna
miza za gospode (Cylinderbureau), 1 pisalna
miza za dame in več druge sobne oprave.
Magdal. Weber v Hrastniku.

Umetne

(188—8)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in
vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Priporočilo.

Za prihajajočo

pomladansko sezono

priporoča podpisana tvrdka svojo bogato in razno-
vrstno zalogo francoskega in angleškega blaga naj-
novejše mode, izdeluje obleko po najmojnejšem in
najrazličnejšem kroji ter jako solidno in po zmerni,
ceni.

(148—7)

S spoštovanjem
F. Casermann.

Kuverte s timbo
priporoča po najnižji ceni
"NARODNA TISKARNA"
v Ljubljani.

Otvorenje trgovine.

S tem udano naznanjam častitemu p. n. občinstvu, da sem tukaj
v Knafflovih ulicah, v Koslerjevi hiši
otvorila

delavnico in trgovino sladornega in sladčičarskega blaga.

Priporočujo častitemu p. n. občinstvu vse v mojo stroko spadajoče
izdelke, opozarjam zlasti na priljubljene francoske bonbone in zagotavljam,
da hočem vsakemu s cenim in rečnim blagom postreči.

Naročbe na zunanji izvršujejo se hitro in z največjo skrbnostjo.

(190—1)

J. SCHUMI.

Velika izredna prodaja vina.

Nad 13.000 hektolitrov vin, večinoma lastnega pridelka, iz l. 1848, 1868,
1875, 1879 in 1883, od katerih leže štirski v kletih v in pri Mariboru, Hrvat-
ska v kletih v Krapinskih toplicah in na posestvu Dubrova na Hrvaškem
(bližnje železniške postaje za Krapinske toplice Zaprešiče (proga Zidani most-
Zagreb), za Dubrovo Poljčane (proga Dunaj-Trst), mora se vsled smrti last-
nika gospoda Jakoba Badla staršega iz njega zapuščinske mase kolikor
je mogoče hitro prodati. Zategadelj so se se cene tem vinom kolikor je moč
ponizale in se na primer prodajo dobra vina lastnega pridelka 1883. leta po
10 gld. hektoliter.

Dovoljujemo si zlasti p. t. vinske trgovce in krčmarje opozarjati na
to priliko, ki se morda več let ne povrne, preskrbeti se po ceni
in pa vendar z dobrih pravimi vini, od katerih se jih pa manj ne prodaja,
kakor 3 hektolitrov (5 vedri), in objavljamo, da smo izročili prodajo vina za
štajersko gospodu Antonu Badlu, usnjarskemu fabrikantu v Mariboru,
za Hrvaško pa gospodu Ignaciju Badlu, ravnatelju toplice Krapinskih.

Od nas kupljena vina odpošljemo proti povrnitvi lastnih stroškov po
železnici.

Popolnem dobri ovinjeni prazni sodi v velikosti od 3 do 100 hekto-
litrov se tudi po ceni prodajo. (170—4)

Zapuščinska masa za Jakobom Badlom staršim.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

A. Krejči,

v Ljubljani.

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst modernih

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje. (112—8)

Naznanilo.

S tem objavljam p. n. kupovalcem piva, da sem
z 28. dnem marca t. l. pustil zastopstvo Alojzija
Mayerja v Ljubljani za pivo v steklenicah in sedaj
zastopam (183—2)

pivovarno in sladno tovarno

g. TOME GÖTZ-a v Mariboru.

Zahvaljajoč se za dosedanje zaupanje, priporo-
čam se za daljne naročbe.

Z velespoštovanjem

Leopold Breclnik v Ljubljani.

Do 1. junija in od 1. septembra stanovnina
znižana za 25%.

Zdravilni kraj

KRAPINSKE TOPLICE

na Hrvaškem (pošta in telegrafska postaja).

Te toplice so od postaje Zaprešič južne železnične
proge Zidani Most-Sisek oddaljene 3 ure in od postaje
južne proge Poljčane 4 1/2 ure Akrottherme teh
toplic, dosega južne 30° do 35° R., so neprekosljive v svo-
jej izrednej zdravilnosti pri protinu, trigljanju v udih in
členkih ter n ega nasledkih, ischiadi, neuralgiji,
kožnih boleznih in ranah, kroničnej Brightijevi
bolezn, mrtvoudu, path logičnih procesih žens-
kih s seksualnih organov itd. Toplice so odprte od
1. aprila do konca oktobra ter imajo po najnovejših
zdravstvenih principih urejene velike vodnjake, posebne
banje iz marmorja, douhe-kopeli, caldarije (po-
tilnice, massage, lekarno itd., vse po najnovejših zdra-
vilnih načelih, stanovanja, restavracije, obednice,
kavarne in biljardnice, cursalon, godba, park, bi-
blioteka itd., betajo vse moderne ugodnosti v pol-
nej meri. Od 1. maja naprej vozijo se mej Toplicami
in železnično postajo Poljčane omnibusi z neomejenim
števil in oseb po prihodu Dunjskega vlaka ob 9 1/2. uri
zjutraj za vožnjo ceno 3 gld. za osebo. K vsakemu
druženju vlaku stojé na razpolaganje priložni vozovi. Od
1. junija ponujati se bodo tudi na postaji Zaprešič ob
vsakem došlem vlaku vozovi do Krapinskih Toplic. — Na
vprašanje odgovarjati in dajeta zahtevana pojasnila o teh
toplicah vodstvo toplice in njihov zdravnik, sanitetni svet-
nik dr. Edgar vitez Aigner. — Brošure o toplicah
dobé se po vseh knjigarnah, prospekti pa pri vodstvu.

Krapinske Toplice v aprilu 1885. (188—1)